

בהחיצות עם רמז מלגופתי לוח"פ: לפני ספטמבר אין
 טעם למשלח, זוהי גם דעה חיים ופנחס. רמז מוכן לשוב אם ישוחרר
 מקהק. מלגופו".

א' בחסון
 27 ביוני
 יום ו'

ראיתי חבוקר אח פנחס. ויצמן הודיע לו שהוא החלים
 להתפטר ביום השני. אינו מאמין במשלח. ר. ניסה להשפיע לבל
 יעשה זאת, אך הוא עומד בשלו. ר. סובר שצדקתי בדברי בועדה
 הפוליטית שיש כאן איזה רגש לא טוב ביחס למשלח הפועלים. גם
 הוא הרגיש בזה.

בבואי למשרד ההנה"צ נודע לי שויצמן הודיע כבר
 לחבריו על החלטתו להתפטר.

בזמן היעוד נסעתי למשרד המושבות. בויס-חול נעכב
 האוסו שלי ע"י הפרוצסיה של הפרנץ היפני, ולאחר שחכיתי לשוא -
 נאלצתי לסתור ברגל למשרד. בשלוש וחצי בדיוק הכניס אותי המזכיר
 לחדרו של ספילד. זהו בעצם אולם גדול, רחב-ידיים, ריק, שבקצהו
 עומד שלחן עבודתו של ספילד. חזקן בא לקראתי וברכני בידירות.
 השיחה נמשכה עד 4 $\frac{1}{2}$. בארבע נכנס המזכיר להודיע שה' טומס רוצה
 לראותו. ספילד בקש שיחכה לו אילו רגעים. השיחה נמשכה עוד
 כעשרה רגעים וקמתי ללכת. בעמידה שוחחנו עוד חמשה רגעים ולבסוף

אמר : אני מצטער שאין לי יותר זמן. הרושם שעשה עלי הוא לא כלל של אדם זקן ולא של איש עיף. הוא בלי ספק נשאר סידני וב, עם מוח צלול ובהיר, עם כוח אינטלקטואלי רב כשהיה, וכל הדברים על היותו עובר בטל - אין להם שחר. גל המחאות כנראה קנטרו אותו כהוגן, כי הוא חזר לסימס זו בכל הזדמנות, כארבע או חמש פעמים. בנקודה ידועה דבר בהתעמה אנרגית; פרטי השיחה אעריך בשביל החברים בארץ.

ויצמן בקש שאגש אליו למסור לו על השיחה. יחד עם רמז נגשתי לביחו וספרתי לו חסצית הדברים. "כן, אולי הוא כנה אך ברור שיש איוו יד המכוונת. אין אני יכל להשאר יותר, השאר בהנחלה משמשת הצדקה מוסרית לכל מה שנעשה נגדנו, החלטתי בלה ונחלצה להתפטר. ביום השני אסתלק." שאלנו מה קרה, ואיך יחכן שמיר לאחר ישיבת הועדה הפוליטית, ובחוך מו"מ של רוט - יסתלק ? לא קרה שום דבר, אולם הזמן הוא כרגע מומנט מכריע, כל שבוע שעובר ככה, הוא בעוכרינו. מהי הועדה הפוליטית ? ... הם אנשים טובים, אך מי הם... אינו יכל לשאת באחריות. הוא יתפטר, יפרסם את כל מה שעשה ואמר מקדוללד, אף אם לא יוכל להשאר... אנחנו נראה להם אם הם צריכים לנו או לא. נחדל לשלוח בסף לארץ - יראו אם יוכלו שם בלעדינו. אמרתי לו אם ללכת בדרך זו - צריכים להוציא את היהודים מן הארץ... אולם הוא עמד בשלו.